

FITA, ceràmiques i dibuixos

La ceràmica és, a l'obra d'en Fita, lligada amb el sentit de la forma que li dóna la seva condició d'escultor. Sempre hi trobem una voluntat de crear un cos que es desenvolupa en un diàleg amb l'espai. Siguin gerres, murals o formes decididament escultòriques, l'argila s'obre i creix amb una inquietud i sentit plàstic poc comuns.

A les obres que podem conèixer ara amb motiu d'aquesta exposició, s'ha volgut cenyir més a les possibilitats que dóna el torn, tot i donant-li els resultats una gran novetat. La difícil senzillesa dels perfils s'enriqueix amb una decoració de temes figuratius o abstractes que a vegades evoca la d'antigues cultures, però que es produeix amb el llenguatge d'una fluent actualitat.

Al període de dos anys, 1977 i 1978, als quals han estat realitzades aquestes ceràmiques, hi podem apreciar quatre moments. El primer es tracta de peces d'un accentuat creixement vertical, amb engalba i dibuixos fets amb incisions –figures, temes vegetals-. Més endavant les peces, també engalbades, tenen decoracions d'òxids aplicats amb el pinzell i també de tires de fang. A l'any 1978 ha diversificat la seva activitat a la ceràmica en dos tipus de gerres: unes, dibuixades amb diferents òxids, intencionadament arcaïtzants, amb figures com del món antic vistes després d'en Picasso, i un altre al qual les decoracions són fetes amb regalims, de manera valenta i de sorprenents efectes.

La inquietud és, sens dubte, una de les principals característiques d'en Fita. Una altra, el rigor i la qualitat de l'execució. La seva obra és així en un constant moviment, experimentant noves tècniques i formes que fan de la seva ceràmica una valuosa eina de creació artística.

J. Corredor-Matheos

Galeria Palau de Caramany – Girona. (27 de maig al 9 de juny de 1978)